

Emil Hossu, dar e prins și dus de vârtejul jocului cu savuroase reacții. Un tron, o scară și perdele negre sunt elementele simple, și suficiente, ale scenografiei lui Sică Rusescu. Dar de ce negre?

Regizorul Petre Bokor a prins o pană strălucită din zborul păsării măiestre cu aripi de har autentic și bună dispoziție, din care a mai ciupit cândva pentru un spectacol de succes, *Cumetrele*.

Mircea DIACONU

Constantin COTIMANIS

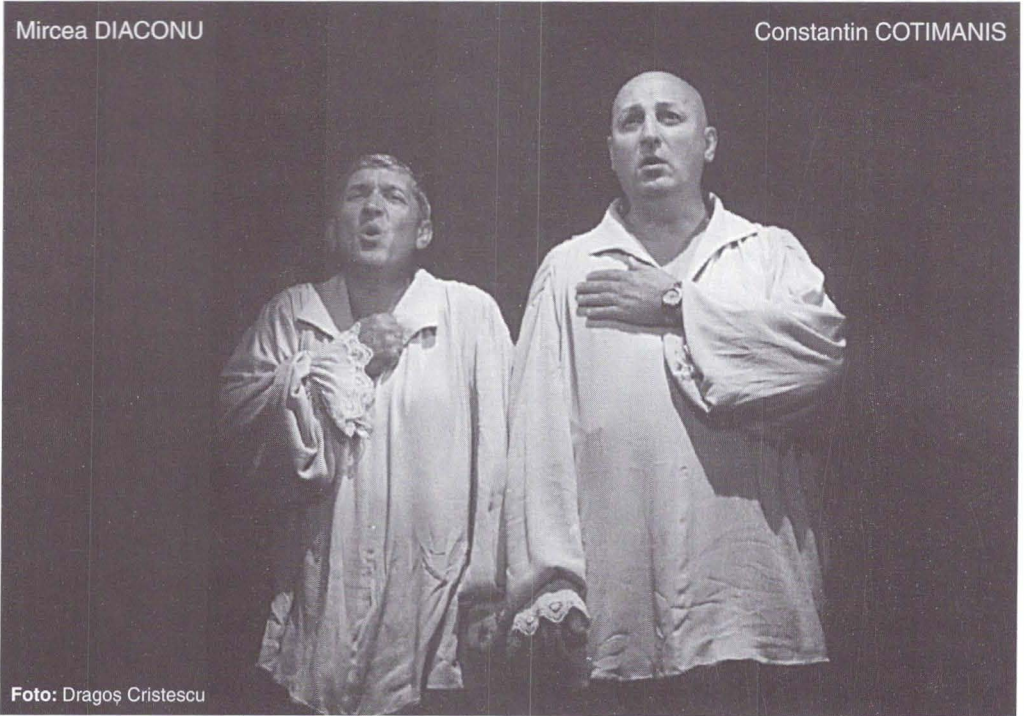

Foto: Dragoș Cristescu

Claudia LIPAN

Interzis celor fără de umor!

Dacă Shakespeare ar fi bănuțat că umor se ascunde în spatele operei lui, ar fi răs copios la spectacolul pus la cale de Petre Bokor. Ideea aparține, pe drept, celor trei actori ai trupei „SRL” – „*Shakespeare redus la limită*”: Jess Borgeson, Adam Long și Daniel Singer. Liberi profesioniști, căulând o

modalitate de a juca complet, în două ore (aplauzele ar lua cam două minute), opera scriitorului de la Stratford, au izbutit în regim de Guinness Book să clarifice un scenariu al celor 37 de piese. Pentru început, din surse teatrale, aflăm câte ceva despre dramaturg: când s-a căsătorit, câți copii a avut, de ce a avut câți copii a avut, cum îi va fi editată opera în tomul omagial care se va putea găsi în orice cameră de hotel, eventuale donații pentru această editare, dialog telefonic cu alți shakespeariologi (prima secundă fiind gratuită).

Găsesc că regizorul Petre Bokor îl respectă pe William Shakespeare.

Dacă nu l-ar fi respectat, piesa lui ar fi riscat să devină o mare „bășcălie“. Ceea ce nu se întâmplă. Dacă ai un strop de simț al umorului pe care îl găsim la actorii din spectacol, te asociezi și la ironia ce suflă peste decorul lui Sică Ruscescu. Parodia nu depășește limitele comicului de situație, este cumva darul de unde provin mai toate replicile. Unele probabil improvizate în urechea spectatorului. Așa se face că *Ofelia*, *Julieta*, *Cleopatra*, pot fi interpretate cu succes de Constantin Cotimanis, căci ele intră din greșeală în scenă, zăpăcesc discursul, dau dovadă de curată sfioșenie, neliniște de față, limbariță de femeie... Rezumând dramele istorice, actorii transmit obiectiv un meci de fotbal între regi maziliți, între un *Richard* sau celălalt, între atacul lui *Timon* și otrăvirea regelui *Ioan* pe linia de sosire, ceea ce rezolvă preț de câteva minute planurile pretențiilor la coroană.

Hamlet nu e un film cu Mel Gibson. Se lasă cu ostatici pentru că titlularul nu vrea să joace, cu analiză „pink floydiană“ a orgoliului histrionic. Pentru că, la urma urmei, celebrul monolog ridică și aici probleme. Poate că i s-a dat prea multă importanță. Emil Hossu intră în rol abia atunci când se află în afara lui. Atunci când nu este nevoit să coacă idei împotriva lui *Laerte* (nașul buticarilor). Este un *Titus Andronicus* într-o emisiune gastro-nomică preparând o mâncare pe placul monarhilor, sau o *Macbeth* luptându-se cu duhul pădurii ca o Macbună, câștigând și Macmulțumind tuturor celor care au ajutat-o.

Revenirea pe scenă a lui Mircea Diaconu este o întâmplare fericită.

Joacă inspirat, ca într-o sărbătoare, și rezolvă excelent cel mai bun moment al spectacolului – străjerul abandonat care, în lipsa cuvintelor înghițite de stupeoare, comunică prin expresivitate. Ca un adevărat *Romeo* este îndurerat, melancolic și se descurcă eroic în scena balconului. Unde descoperim urmele pretențioase ale coregrafiei lui Florin Fieroiu. Spectacolul lui Petre Bokor este reușit, chiar dacă finalul ar merita o schimbare. Este bine de precizat că o astfel de montare se construiește de cele mai multe ori în umbra unui pariu: atâta timp cât prevede o atare expresie a realității în care ne simțim uneori bruscați de prea multă grosolanie, complicitate și uz al falselor modele în cultura de masă, spectacolul nu își pierde integritatea; iar umorul, cu atât mai puțin. Dovadă sunt aplauzele care durează mai mult de două minute!

Teatrul Nottara – Operele complete ale lui WLM ȘXPR (prescurtate) de **Jess Borgeson, Adam Long, Daniel Singer**. Tradaptarea, ilustrația muzicală și regia: **Petre Bokor**. Scenografia: **Sică Ruscescu**. Cu **Mircea Diaconu, Emil Hossu, Constantin Cotimanis**. **Premiera: 8 iunie 2001.**

Mircea
DIACONU